

Lelki harmat

Düsevni Liszt

Mészecsne verszke novine.

Lásztnik: „Evang. sinyorija Vendszke krajine.“
Glávni i odgovorni reditel: Kováts István,
vödávnik: Darvas Aladár obá v Muraszombati.

Cêna na cêlo leto 2 Pengőja, v zvönsztvo 3 P.,
v Ameriko 1 Dolár. Edna numera 20 fillérov.
Naprejplacilo gorivzeme vszáki ev. dühovnik
i vucitel. / Izhája ednök na mészec.

Zsétva

Na szvétí néga lépsega, liki mezöv glédati té, gda na nyem létíni vöter szemtá zible lépö zsuto szilje. Veszélo je glédati pune i zsmetne zsute vlati. Vsze tó je blájzeni blagoszlov tisztoga trüdapunoga déla, stero szo lüdjé v jeszén oprávlali na szvoji nyivaj pri szejátvi, tó je tisztö obecsanye, stero nász z vszákdenésnyim krúhom zadovoli v pridöcsem vrémeni.

Szamo edno je escse lépse od z szilgyom zibajöcsega sze póla, tisztö ka tó szilgye, ka té vlatí prédgajo. Ár nam szilgye, vlati tüdi prédgajo. Ka nam prédgajo?

Prédgajo nam tó, da je Bög vören, da On vszigdár zdrsí szvojo rêcs. Vszáka vlát od toga gucsi, da Goszpodni Bög vszigdár zdrsí szvojo rêcs, szvoje obecsanye, z stero v je po konci potopa tó obecso lüdem, da dokecs zemla bode, szejátév i zsétva nigdár némajo hényati. Bög vszigdár zdrsí szvoje obecsanye. Z szvojev vörnösztjov scsé i z szvojev oblásztjov jo zná obrzsati. Na tiszta vnôga milosztivna obecsanya z sterim je puno Szv. pizmö, sze tüdi mi navcsimo z táksöv vörnösztjov glédati.

Vlati nam prédgajo nadale od Bozse szkrb noszécse obrambe. Dokecs v zemlô poszêjano zrno vöpride, gorizraszté i sze za zsétev dozori, oh kelko pogübelnosztí jo ne csáka. Pokvari, na nikoj jo léko dene doszta dezsja i malo dezsja, zshivázen, to-

csa. I Bög je pá tisztí, ki z szvojev szkrb noszécsov obrambov sator potégne obri vszêj mezövov i obri vszega szilja. Edna edna szüjôcsa ali pa tocsa pokázse nikaj z tisztoga, ka bi bilô tē, csi bi Bög na cêlom szvétí zápro nebeszka zslebövja, ali csi bi On hényo szkrb nosziti z szvojev branécsov roköv obri nasi mezövov.

Vlati nam tüdi prédgajo od Bozse csüдне oblásztí. V tisztom zrni, stero v zemli klico pozsené, szlédi bétvo i nazádneye vlát, sze ponövi tisztö krúhovo csüdo, stero je Goszpon Jezus Krisztus vcsino. Zsétva je toga blagoszlovdávajöcsega Bogá csüden i lépí dár. Z poszejanoga maloga sze jezero i jezero lüdi nasziti. V ednom edinom psenicnom zrni sze cêlo morje szilgya szkriva. Ki v szvojoj nevörnösztí i düsevnoj szleposztí tak miszli i právi, da dneszdén vecs néga csüde, naj táksi cslovek etak v zacsétki juliusa vöide na mezöve, naj szí tam posztáne pri zsitni i psenicni táblaj, naj dobro odpré szvoje ocsi i vido de tam csüdo.

I nájbole nam pa prédgajo vlati od Bozse miloscse. Zaman bi bila vsza kmetova vola, mócsi trüd, csi bi z nebeszke visine nê glédo, pomágo i blagoszlávlo nikák. Nikák, ki je Goszpöd vszega szvétá, nas milosztiven nebeszki Ocsa.

Cslovek li szamo té léko zsenya, csi nam On pomága. Pöle mezöve je tüdi Nye-gova rôka varvala, da szo zdaj gotovi za zsétvo. Tüdi zsétvinszkoga déla vszáka znojna kaplica od toga gucsi, da je On escse med kastigov prevecs milosztiven

bio, gda je tŕo pravo: Z lica tvojege znojom jěj tvoj krůh.

Zsétva je veszélje, radoszt, ár je tŕo zsitek. Tű zsenyamo vszákdenésnyi krůh, zsitka krůh. Mi kak déca nase dráge vogsrszke domovine v etom léti dvakrat morremo hválo dati zsétve Goszpŕodi, ednŕk zátŕ, ár je obarvao nasa vűpanya na nasi mezŕváj i 'dao nam je zadobiti zsétvo; drűgics pa zátŕ, da létosz po 22 létnom robosztvi v szlobodnoj domovini lĕko zsenyamo.

Vszákí vogsrszki i vogsrszko-szlovenszki gazda naj v etom zsétvinszkom vrĕmeni hválo dá Bŕgi, da na etoj zemli on lĕko v méri szĕja i zsenya. Zátŕo naj vszákí vogsrszki krscsanszki podlozsenec vŕno oprávla szvoje délo v etoj drágoj nam Vogsrszkoj domovini. Tűdi naj z hválodávanyom zsenya etoga leta pŕv, da naj vszákí cslovek v etoj domovini má vszákdenésnyi krůh za edno léto, do bodŕcse zsétve.

V redovjĕ káplejo lĕpe pune vlati, nasi lűdjĕ veszĕlo zsenyajo, radűjejo sze Bozsemi dári, csi nyim med délom gli znoj káple z obráza. Posztánemo szĕ med redovjom, sznopjom i krĕzsami, i rokĕ szĕ pomali na molitev szklenemo: Nasi mezŕvov Goszpŕod, blájzseni nebeszki nas Ocsa, zahvállimo sze Tebi, da szĕ sze z nász tűdi v etom léti nĕ szpozábŕo, nego szĕ nase mezŕve tak bogátŕo blagoszlovo i prĕsztro z tém drágim dárom z steroga mámo nas vszákdenésnyi krůh. Zátŕo pa vszi pozdrávajmo v etom zsétvinszkom vrĕmeni nasega nebeszkŕoga ocso: Blájzseni i blagoszloveni bojdi nas Goszpŕodni Bŕg, da szĕ sze z nász nĕ szpozábŕo, da szĕ poszlűno nase molitvi i nasa zdűhávanya i dao szĕ nam zadobiti vrĕmena zsétve.

Národje zemlé, szpejvajte!

Na nŕva csűda merkajte!

Pá vász leto veszeli!

Bŕg vam szád trűdov na pŕli,

Na goráj ino vu dŕli,

Na máli csasz podeli.

Na nyivaj sze szilje zible,

Puno vlatovjĕ vugible,

I neszĕ blagoszlov szvoj!

Rávno kak mŕzs on pobozsen,

ki je v dobri détaj zmozsen

I angel, Bŕg za szvĕt tvoj

H.

Gdare domŕ pridejo.

Z-bojnszkŕoga vrĕmena.

Poslovenco: Fliszár János.

Vitéz, huszár Jŕzsi tam lezsi na sznĕgi...
Krven znoj'me tecsĕ tam vŕ z-prsz naszrĕdi, -
Mantrá sze, rad bi sŕo dale vu serĕgi, -
Vküpszpádne, - tak csűti, - vídi.. more mrĕti.
Drűgo gojdo szo ga pŕlmtvoga naisli...

Krepí sze, - rad bi - pravo - britko gecscĕsi,
K-koncŕvi tak ercsĕ, - jŕcsĕcs sze -
proszĕcsi :

„Krűsni prijátel moj! — Eti szo vu zsebki
Piszma... Szpízszao szem je — zse naprĕ
porĕdi, . . .

Naj nevĕjo, ka szem pokopani eti! —
Posilaj je domŕ! — Bŕg z-tebom osztani! —
Bŕg te blagoszlovi“!

Vrbnyák Mihálya krotkŕoga znásanya csí,
K-szŕszĕda mamici na en' rĕcs prĕk szkocsi:
„Mati dűsa moja, — hűd' szenyo szem mĕla!
Z-rŕszic z bĕli viol szem vĕnec plela, —
Na grob polozsila . . .

Vu csaren pruszlek szem sze oblekávála
I csaren pantlik szĕ vu vlaszĕ szplĕtála. —
Mati, mo'dűsa, ka za glász je od sziná,
Od mojĕga boleznĕ punoga szrdcá,
Miloga bolvana“?! — — —

Vrbnyák Mihály a csí krotkŕoga drzsánya —
Vitéz huszára mojĕga sziná mátká,
Neboj sze, dober Bŕg nász lűbi, - eto ni, -
Pise: dnesz szem piszmo dobíla, —
mama ví:

Hodim v Ruszov zemli.

Bŕg me csűva, varje, — k-szprotolĕtji, v-leti
Mir bode po cĕloj zemli i po szvĕti,
Dokĕcs sze i szilje do zsétve dozŕi,
Domá bodem tűdi!“

Piszma prihájajo, pridejo porĕdi,
Vitéz, huszár Jŕzsi je gori vu nĕbi,
Csi posztáne pokoj i mir de na zemli,
Zlátŕo vlatovjĕ sze dozŕi na pŕli, —
Nazá prido, ki szo osztali vu zsitki.
Csi do te pítali mátká ino mati,
Ka bodes nyim pravo, gde szo te niháli?
gde szo te povrgli?

Obiszk D. Kapi Béla pűspeka v Szoboti na szvètek oszlobodjènya

Radoszni szvètek szvojeja oszlobodjènya je nasa krajina juniusa 29. szvetila v Szoboti. Pòleg vnògi drůgi znameniti vodilni oszèb sze je odzvaò pozvanyi nase krajine tůdi nas pűspòk D. Kapi Béla. Prislì szo szprevajani od predsjednistva vasi kòzèp sinyorije, Zongor Béla sinyòra i Szentmártoni Radó Lajos inspektora.

Po urádnom szprejèmi pred vojaskim zapovednistvom, szo obiszkali Kováts István sinyòra, potom szo sze pa v tůvaristvi nasega dűhovnistva pòdali v cerkev k bozsoj szlűzsbi. Pred cerkvenimi dverami je velka vnozina vernikov i voditelsztvo sinyorije i szobotske gmajne csakalo szvojeja pűspòka. Lipics Sárìka je Kapi pűspòka pozdrávila sz korinami, Vucsák Ilonka Zongor sinyòra, Koltai Klárìka pa Radó inspektora. V imèni sinyorije szta pozdravila pűspeka Kováts István sinyòr i dr. Vucsák István siny. podinspektor, v imèni gmajne Bács Lajos inspektor, v imèni zszenskoga drűstva pa dr. Sòmen Lajosova predsjednikojca.

Visziki gòszjtje na cseli z vítèz balásfalvi Kiss Lászlò altábornagyom, szombothelyszkim àrmijszkim komandantom i verniki sz szobotske i drůgi gmajn szo do zádnyega sztojicsa napunili velko cerkev, náj hválo dájò goszpodnomic Bògi za oszlobodjènye i nazájpvornènye nase krajine k jezerolètnoj vogrszkòj domovini i náj

z vűszit szvojeja pűspeka csűjejo nazvescsávanye bozse rècsi k szvojemì radosztnomic òszvetki.

Z vogrszkim Hűszekegy-om i z Trdím grádom sze je zacsnola bozsa szlűzsba. Zongor Béla sinyòr szo prineszli v molitvi pred Bogá radoszt i zahválnoszt nasega národa i szo csteli evangeliom.

Potom szo Kapi Béla pűspòk v zmoznoj predgi pokazali na Bogá, kak voditela národov i Goszpòda zgodovine.

Zadvecsera szo g. pűspòk málo konferenco drzsali z dűhovnicimi i szvetszkimi voditeli nase cerkve, na steroj szo sze tanácsivali z nyimi od rázlocsnì vázsnì pitany nasega cerkvenoga zszivlènya.

Na zsaloszt nyim je nyihova preoblozsenoszt z delom nej dopűsztila, ka bi med nami osztali tůdi drůgi dén i tál vzèli na gyulèsi nase sinyorije.

D.

*Jedini evangelicsanszki vendszko-vogrszki
liszt je*

LELKI HARMAD — DŰSEVNI LISZT.

*Narocsenoga naj má vszàka
evangelicsanszka drűzsina!*

Tibold gráda històrija

Politična ríszba • Z vogrszkoga na vendszko obrno Fliszár János.

Sztár' i nòv' mòdrov: Homer, Shakspaera sztebri
Z nágimi pleszkinyimi, z-nymphámi v en rédi,
Med nyimi en-en brunczkonj, napána páva,
Na sztèn posztávnyekaj, glazeni omáraj
I drůge satyre eden pri tom ovom,
V prijátelsztvi szkromnom (?)

Lepote náprave: kakti je knigárna,
V stero szo lèpi zvezkov knige not'djána,
— Szo lehko tam. — Tá z klűcsi niscse nehodi,
Szo za lepoto tam. — Vnyh niscse ne brodi.
One dobre knige v pozlacseni kistaj,
Niscse ne glèda zdaj.

Japonszke cvètnè vèdre szo vszegavècs bilé
V postenyej, v nyih vecsèr, v gojdnò friske vodè.

Ròzse i korine z lèpi zszensk ròk dáne,
Vu roszi ino vu ránoj zorji bráne.

Dávno je bilò tò, — Z vèder sze doj píscsi
Cifer, liscs bodòcsi.

Lèpa zszensk je zse tůdi nè tak lèpa,
Cvètja, korin i ròzs tůdi zse tam nèga.
V kasteli jih tůdi zse niscse ne csàka,
Li tak povrsno je gdate stoj szpítáva.
Brez bògsega od nyih, kaj pripovedáva,
Ali pa zvedáva.

Kaksi zszitek je bio, kakda szo zsziveli?
Cèle tjédne szo sze razveszeljaváli.
Z edne òmutnoszti v drůgo pográdzszsali,
Dokecs szo sze dobròt vszi nè navolili.
Lehko povèmo, ka szo v paradizsomic
Brez szkrbi zsziveli.

Pod szvilnim poviszom sze vídi goszpè kèp,
Kak lèpi je meo bidti nyè mladoszti cvèt?

Mire tanít ..... a nyári természet ?

A keresztyény ember figyelemmel kíséri nemcsak az erkölcsi, de a természeti világ változásait is s ezekből éppen úgy mint amazokból üdvös tanúságokat von lelki életére.

A természet fejlődése egy óriás lépéssel előbbre haladt. A tavasz ékessége elhult s helyén szemeink előtt a mindent érlelő nyár gazdagsága bontakozik ki. Oly meglepő változás ez, mint mikor a játszó ifjú erőteljes férfiúvá izmosodik át. Még kevéssel ezelőtt zöld vetések szőnyege borította szántóföldrünket, és ime most már sárgult kalászkok hullámzó tengere terül el a barázdáinkon. A természetnek ezen nagy változása mellett komoly figyelem nélkül nem haladhatunk el, hiszen a nyári természet is sok hasznos tanúságra vezérel s bölcsessége tanít bennünket.

Ha szemeinket felemeljük és szétekintünk határainkon, elsősorban azt látjuk, hogy némely reményeinkben csalódtunk. Igyekeztünk minél jobban vetni, hogy minél jobban arathassunk. De eljöttek a szelek, a kemény hidegek, eljöttek a pusztító férgek és eljött a szárazság s a várt gazdag termésnek egy részét megsemmisítették.

Ilyenek minden földi reményeink. Bármily biztatók legyenek is azok, nagy részük mindenkor merő csalódássá foszlik. Híuk, családok a mi földi reményeink.

Vajha ezen bár keserű, de hasznos igazságot megtanulnók mindnyájan a nyári természettől s ezáltal is indíthatnánk arra, hogy földi vágyainkat bölcsen mérsékeljük, boldogságunkat ne azoknak teljesülésében keressük és hogy vágyainkat földiek helyett mennyeiekre, reményeinket testiék helyett lelkiekre irányozzuk. Van reménység, amely meg nem szégyenít, van vetés, melynek aratása mindenkor biztos sikerű, de ezen reménység nem földi dolgokba s teremtményekbe, hanem egyedül Istenben helyezett reménység, és ezen vetés nem a testnek, hanem a léleknek aratására szolgáló vetés.

Óh azért ha fáradozunk a test eledelért, fáradozunk lelkünk javáért is.

De ha szétekintünk határainkon azt is látjuk, hogy nem hiába munkálkodtunk. Eljött a nyár és meghozta a számunkra az aratás áldásait. A föld népe, mely szorongó félelemmel sokáig így kiáltozott: hol vegyünk kenyeret? most újra meg van elégítve s örömmel tapasztalhatja, hogy a hű munkának jutalma végkép el nem marad.

A gazda ha szántóföldjén aratóival megjelenik s látja maga előtt elterülve a rengő kalászkok erdejét s visszagondol az időjárás fenyegető csapásaira, bár könnyhullatással vetett, de nagy örömmel fog aratni s hálákat ad Istennek, hogy az ő munkáját ehben az éstendőben is megáldotta.

A nyári természet tehát azon vigasztaló s fel-emelő igazságot is terjeszti elibénk, hogy a hű munkát mindenkor Isten áldása kíséri.

Ogen gorí v ocsáj z zsarécsim plaménom,
Od kmácsni nyéni ozmic, kak gléda doj k nam.
ne csüdújmo sze tak, csi je grád z imányom,
Pogoro, zszésgao szam.

Indasnyi dícsen grád Tiboldov imánye,
Stero szta tevi dvé oké razdrápale,
One lépe vúsztá tak na szméh sztojécse,
Prijaznive recsi tak lüsno gucsécse,
Niscse nebi vervao, csi szam nebi vido,
Húdo od nyé miszlo.

Póleg nyé on mozaki odvéték Tiboldszki,
Te szlédnyi pohodnik, naszlednik nemeski,
Zse v gróbi pocsiwa, jeli je blájzseni?
Jeli sze je naisao z prehodniki szvojmi?
— Szméh sze kázse z obráza, gizdoszt, kak inda,
Ne tezsi ga nika!

Csij té kép tám zgoraj vizécsei na szlèni,
Meo szrdce obcsátuo, moglo ga boleti,

Ka odnut eszi doj nemore on idti,
Szramoten obráz szí z rokòv nê zakrití,
Ka sze nyemi z ôcsi szkuzé nezbudíjo,
Kak potok netecséjo!

I csi ob polnôcsi, tam z ovkraj bodôcsi,
Indasnyl obrázi zôcsi ino vôcsi,
Ga pitáli bodo, steri ka je vcsino?
Zakâ je zstvo? ka je szpravo i csino?
Kaksi szpòmenek je on za szebom nihao? —
— Ka szí pa ti delao?!

Khksi odgovor dás? Ka bos znao praviti?
Na prikazni pitanye odgovor dati? —
„Ka szte vi z dràgov krvjòv, z delom, pámetjov,
Z domovine lübèznov i áldovnosztjòv
Szpravill v ðrok nyáll, — celo vrédnoszt tó
Szem jasz zapravo nyò!“

I csi bi esce te szlédnyi bío z familje,
Ob szlédnyim bí sze zápro doj pokrív kripté,

Óh vajha ezáltal indittatnánk mindnyájan egyrészt a szorgalmas munkásságra, másrészt pedig Isten iránt való háladatosságra. Azért földmivelő testvéreim, kik eddig is szorgalommal munkálkodtatok, legyetek továbbra is szorgalmasak hivatástokban s midőn látjátok, hogy Isten titeket munkátokban megsegít és áld, legyetek azért ő iránta háladatosak.

Végül a nyári természet szemlélése indítson minket továbbra is Istenben való bizodalomra.

Mennyi vésznek és csapásnak volt kitéve az idei aratás áldása is. Több hónapon keresztül attól tartottunk, hogy vetésünket aratás nem is fogja követni. S ime az Ur kegyelmes volt mi hozzánk, a kenyér botját nem törte el kezeinkben.

Istennek szemei vigyáznak a benne bizókra, ő vigyáz mi reánk is, ő gondoskodik rólunk is. Ő tudja legjobban mire van szükségünk és mi kívántatik meg a mi ideiglenes és örökké tartó boldogságunkhoz.

Benne való bizodalomunk nem oldoz fel ugyan minket kötelességeink pontos teljesítése alól, nem oldoz fel az okos elővigyázás kötelessége alól sem, de feloldoz a jövőndő bizonytalansága miatti örökös töprenkedés alól. Hadd legyenek mások szorgalmatosak az ő életükről, hadd kérdezzék, mint a pogányok, minduntalan aggódva, mit együnk, mit igyunk és mivel ruházzuk magunkat, én jól tudom, hogy az én mennyei Atyám szeretettel gondoskodik rólam, vigyáz felettünk akkor is, mikor alszunk, oltalmaz a fenyegető veszélyek ellen, ismeri a mi szükségünket

s ha az égi madarakat is táplálja és a mező liliomát is ruházza, sokkal inkább gondoskodik a mi táplálékunkról és ruházatunkról. Gondoskodott ő rólunk az Idei aratás áldásaiban is s gondoskodni fog jövőndőre is.

Azért testvéreim, ha kimentek az aratás mezejére, emeljétek fel szemeiteket ama felsőbb tájékok felé is, honnan az ég Ura áldásait küldi kezeink munkáira. És ha nem késtek kezeink a munkálkodásra s a nyújtott áldás elvételére, ne legyenek restek a szives haladás végetti összekulcsolódásra sem, hadd legyen így az aratás mezeje egyszersmind hálaadásnak oltára.

De emeljétek fel szemeiteket ama felsőbb tájékok felé azért is, hogy megemlékezzetek a mennyei aratás napjának egykor leendő bekövetkezéséről. Mi is gabonaszálak vagyunk Isten mezején. Majd egykor érettünk is kiküldi Isten a maga aratóját. Óh kérjétek azért őt, hogy midőn ránknézve amaz aratás ideje bekövetkezik, találtsunk tiszta buzakalászoknak és takarítsunk be mennyei Atyán csűrűbe a Jézus által

H.

Cslovecse zsvlênye i bivoszt szta tak sztvorjeniva, ka cslovek vnôgokrát doszta i zaman more delati, dokecs Bog szvoj blagoszlov dá k tomi.

LUTHER.

Ali za menom sze jôcsejo osztanki,
Z sztároga szvojega dôma vò sztirani,
Ki szo od ocsákov nê herballi drúgo,
Kak imé szirmasko.

Oh, csi té kép vídi i csi té kép tó zná,
Z kaksov szúkesinov sze nyega rod mantrá;
kaksi proklet de neszo za szebom vu grob,
Kakse szramote do nyegvi osztanki rob,
Mantra nyemi je vu rámeki bídti tam:
Steroj zrok je on szam...

... Szlédnyl dvér lôscs, zapéranya glász zse csúje,
Vò sztópimo k koncovi z dvoráne túhe.
Skodlivi je zrák, tezszo ga trpeti,
Nê je on za one, ki szo vréle krvi;
Na szpajôcse mrtve ga zaprêti trbê,
Na nyé miszliti nê.

Z csaszoma sze zrúsi, vsze szamô od szébe,
Vsze, ka jeszte, miné, — zemla vzeme v szébe.

Práh i csrvôvje po vrêmeni zdrúzgajo,
Ka je preminôcse, vsze tá pocerajo.
Z groznov, hitrov, mocsjov vsze tá preprávjio,
Na nicsez szprávjio.

Prêk je vzeme pávuk, pleszen, i bradinye,
Stero razdrápati zácsa, mêní, inye;
Za sztan vzemejo pirozslek, podgan, misi,
Vszáke féle mlajina, máli i véksi.
Od zemlé mokrôcse sze szteber obrné,
Vrêmen vsze tá pozsré...

Ali pa príde i naprê sztôpi trstvo,
Visziki rôr sztvori meszto tórma ino
v indasnye dvoráne kotle, sztroje, szprávi,
Frnécse masine v nyé notri posztávi.
Marédi z gráda i z kastela fabrlko,
Mozi i trafíko(?)...

* * *

Escse je dober môszt ino túdi sztené,
Eacse i mohôr na pokrivi neraszte,

Luthera molítev vu nevarnoszti hípi

(Z nemskoga povogrscso Stráner Vilmos,
poszlovenco Fliszár János.)

V-cêlom nasem zsitki povszéd nász
szmrt szpévája!

Sto vodi, sto pela i k miloscsi pomága?

Goszpodne, Ti jedini!

Pozsalújemo v gresênye,

I vsze grêsno presztoplênye,

Ti milosztiven Bôg!

Zmoszen szvêta Goszpôd! —

Szvêti, szmileni odküpitel,

Vekivecsen Bôg!

Nedaj nam prêidti, vcagati vu szmrt-
nom boji!

Boj nam szmileni!

Vu szmrti sze nam i pekla oblászt protiví!
Sto nász rêsi, sto z nevarnoszti osz-
lobodi?

Goszpodne, Ti jedini!

Miloszt Tvoja nasz milúje,

I ober nász verosztúje!

Ti dobrotiven Bôg

Zmoszen szvêta Goszpôd!

Szvêti, szmileni Odküpitel,

Vekivecsni Bôg!

Escse nesztráhsijo one grozne miszli,
Ka vrêmen, ka jeszte, z csaszoma vsze znicí.

Ali vsze nasz navcsi, ka nam trbê znati,
Eto miszel nam tibolszki grád má dati,
Domovine návisji redôvje vi pazte:
Pred etov recsjôv szrdcá doj nezaprte.

Nezselêmo od vász tezkoga áldova,
Nê vaso krv, niti nê kincsa drágoga,
Escse i návadni násztav ne proszimo
Odvász, za ti osztávleni miloscsino.

Ali proszimo vász: szebé obarvati,
Ár, ki szami szebé necsejo varvati,
Táksi szo odávci národa szvojega,
Zamázejo imé, roda, pokolênya.

Bejdite nadale té zemlé goszpôdje,
Lúbte vi tó zemlô ino jo ládajte.
Naj bô szvéto pred vami ocsákov imé,
Ino neprecenyen jus, herb, ete zemlé.

Ne daj nam preidti, vesznoti v pekla boji!
Boj nam szmileni!

V pekla mantraj nász grêhi grozno
sztiszkávajo,

Gde naj oszlobodjênye, resênye naj-
demo?

Goszpodne li pri Tebi!

Za nász szí krv vöprelêjao,

Za grêhe nase aldüvao!

Ti dobrotiven Bôg!

Szvêta zmoszen Goszpôd!

Szvêti, szmileni Odküpitel,

Vekivecsni Bôg!

Nedaj nam poménkati v szvétoj na-
soj veri;

Boj nam szmileni!

1941. június 30.

Eden dátum je tó, steri prvi hípi vnô-
go nikaj ne povê.

Znábiti sze szamo oni szpomenéjo dnê-
va, steroga nász szpomina, ki szo tam bili
na sinyorijszkom správicsi, pa escse oni
v zacsétki zacsüdeno pitajo: ka nam pa je
prineszo oni dén táksega, ka bi sze ga
zôszebno mogli szpomenôti.

Sinyorijszki gyülês, drzsáni 1941. ju-
niasa 30. dnêva, je szkoncso, ka razpüsztí

Csi pozadnyêsi lüdjé tá preminéjo,
Sze tó malo pozna, pá drúgi pridejo,
Ali na grádaj, csi sze pajzs (grb) preobrné
Cêlomi národí grob kopa, priaszé.

Csi sze hizse vrihek, rust zácsa rüsití,
Sto de drzsao gori bodôcsnoszt národa,
Sto nyegovo imé, glász nazvesztsávatí?
Csi je totá szemén, plemena nyegovoga?!

* * *

Z túzsne histórije Tiboldov'ga gráda
Lehko previdimo, ka velka imánya,
Sze znájo znicítí, nê szamo ta mála,
Csi tak, ka nyh lasztnik za nikoj nemára;
Vedno szamo zêlcov nászladnoszti zgánya —
Velke dohodke neszpametno zaprávla.

Kak sze tó v prilíki, szveklo, glaszno, gücsi,
ka riba od gláve vonya ino szmrdí.
Zsalosztno szkúszití mámo tó isztino,

naso sinyorijo i sze nase gmajne nazájpo-
vrnéjo v szvojo „predbojnszko“ sinyorijo,
Lendava v kemenesaljai, drůgi pa v vasi
közép sinyorijo.

Sz tém szo voditelje sinyorije i od-
poszlanci gmajne z ednoglásznov radoszt-
jöv szkoncsali, náj sze tůdi cerkveno ná-
zájpovrnémo tá, odkec szo nász pred 22
leti próti nasoj vóli lócsili.

Csibár szo nam ponůdili, ka bi nase
gmajne lejko tůdi nadale v zószebnoj si-
nyoriji bile zdrůzsene, je sinyórszki gyű-
lės vendár ednoglászno szpréjo predlog
dűhovniko-inspektorszke konference i tam
scsé nadaljávati szvoje cerkveno zsvilėnye,
gde ga je pred 22 leti mogo hėnyati zsveti.

Nas národ pacs nescse národnosztí
spilati niti v orszacskom, niti v cerkvenom
tűváríství, scsé v edno celóto zrászti z vo-
grszkim národom i vogrszkov ev. cerkvijov.

D.

Zsítka || nájvékse pítanye.

Vucsitel, ka mi je csiníti, naj zsítek veki-
vecsní örőkűjem? Lűk. 18; 18.

Dėn za dnėvom od véksega véksa pítanya
mantrájó pamet zemelszkoga csloveka. Tá pita-

Vidimo vnogokrát med nami priliko:
Ka jeszto med nami mánya pokolėnya,
Steri zsítek szo přelűzsna znamėnya.

Ki vu visnyem rédi doszta negenejo
Za naprė idėnye szvoje domovine.
Szamo nyé velike dohodke vszivajo,
Stere vu tűhinszki orszájaj trosijo,
Nepremialeno szvoje vrėdnoszt torijo,
Z tém kázsejo szvojo velikoszt zviseno.

Szvojo domovino gűszno zavrzsejo,
Li gda szfall dinár, sze domó vrnėjo;
Táksi szo nė szini, — spot ocsákov szvoji,
Neszramni zsvilėnszki, tűvárísje pszovi.
Táksi prvle, szledi v Tiboldöv rėd přido,
Csi mi neverjėte, sze zse bode vidlo.

Ka prorokűjem, tó pride sztanovito,
Prvle, kak miszlimo, sze szkázse odkrito.
Na kódistvo szpravili szvoje dománye.

nya nemremo od szėbe kraj sztirati, ár znóva i
znóva nazájpridejo k nam. Tůdi je nemremo i
neszmėmo za mále drzsati. Vecskrát v szvojem
neszmernom, i groznom kėpi osztiánejo pred lűdi
i tėrgyajo od nyl edno i drůgo. Szamo li edna
pomócs jeszte, na tá pítanya kak nájrle odgo-
vor moremo dati.

Jeli tí nemas zsítka pítanya? Jeli szí tí
edini med lűdmi, koga etakse brige ne bantűjejo,
med tisztiml, ki z poniznov glávov, nervóznó
szém-tá lėcsejo, ki na szvojem obrázi i cseli
velke brige noszijo, da bi na zsítka velka pítan-
ya odgovor mogli dati! Tak miszlim, da bos
na tó etak pravo: nė. Ár zsítka pítanya tůdi
tí más.

Ka je tvojeza zsítka nájkėse pítanye?
Jesztejo, sterim je vszákdenėsnýega zsvilėnya pítan-
tanye nájkėse. Nėmajó krűha, nė gvanta, nė
drv za zimo. Sztrszejó sze, zbojijo sze, csi szí
na bodócsó zimo miszljijo, na mrzlo hizso, na
prázen spájz. Nėmajó prilike, da bi telko zaszlű-
zšili, da bi vszákdenėsnýi krűh i v zimi koncsí-
bár toplo hizso meli.

Jesztejo, sterim je pėnezno pítanye nájkė-
se pítanye. Denėsnýe zsvilėnye csloveki tak
doszta brig i szkrbi dá, da rávno záto veszeljáj
i radoszti trbė iszkati, právjijo nisterni. Kak je
mogócsė nájbógse i dőnok nájfalėj sze razve-
szeljávati v etom zemelszkom zsvilėnyí?

Jesztejo, sterim je telovno zdrávje nájkėse
pítanye. Zdaj szo betezani. Vsze nyihovo mi-

Nė nam trbė dalecs idti, blűzi tůdi
Jeszte povóli, táksi bojdikaj lűdi,
Ki szo zasiskali ocsákov imánye,

Keliko dzsentriski i familij grofovszki,
Je szpadnolo naporob toj szramotnoszti,
Ki szo z kűriov szvoji tak vó sztirani,
— V piszárnaj z miloscse sze moro pűklati.
Kak tezski je nyih zsítek, steroga szo szami
Szebi ino szojemi rodi szpravili!

(KONEC)

Dár szv. Dűhá je, ka v csloveki
nóve miszli, pamet, szrcė, trósti, mócs
i zsvilėnye sztvárja.

LUTHER

slénye sze okôli toga pitanya szücse, ka nylm je csinití, da bi szvoje telovno zdrávje, môcs nazájdôbili ?

Escse bi dale lêko gucso od prizpodobni pitany, ár je ednomi tô, drúgomi pa tiszto nájkéke pitanye. Vsza tà pitanya sze etoga zemelszkoga szvéta ticsejo, pôleg steri lüdjé szvoje zemelszko zsvlénje na lepse i lezsêjse scsêjo napravíti.

Ka je tvojeza zsitka nájkéke pitanye ? jeli znás, da obrí eti pitany jeszte od vszej eti zsitka edno nájkéke pitanye : pitanye, kak mi je zadobíti zvelicsanye i vekivecsno zsvlénje ? Zaman dás právi odgovor na tiszta, ár csi ne dás právoga odgovora na eto zádnye, tak szi od vszeza véksi szíromák i nevolen cslovek, ali csi pa na eto zádnye pitanye právi odgovor dás, tak tüdi szvojeza zsitka vszákó drúgo pitanye lêko rêsis.

Tô je od vszeza nájkéke pitanye. Od toga

je odviszen në szamo tvojeza zemelszkoga zsitka sors, nego tüdi tvojeza vekivecsnoga zsitka sors.

Tô je tüdi od vszeza nájkéke szilno pitanye. Tô pitanye sze ne szmê odlásati i niháti po szmrti, nego escse pred szmrtjöv sze more rêsiti. Szmrt nasz pa gdakóli, tüdi zdaj, tüdi dnesz, v vszákój vöri, minúti lêko doszégne. Zátó nega csákanya. Cslovek resi tô pitanye v szvojem zsitki hitro, vcsaszí. Kak naj rêsimo tô pitanye — pitas ? Szamo edino pri Krisztusi sze dá rêsiti. Tak csi szi pred Nyegovim krízsom dolipokleknes i tam sze vojszkújes z szebom : ka naj csinim ! Dókecs v méri, v tihocsi, z potrtim szrcóm i dúsov na odgovor csákas, miszlivsi szi na szvoje grêhe pokorocsinénja szkuze tocsis, té napamet vzemes, da je Krisztus zé rêso za tébe tô pitanye z szvojim krízsom. Edino Krisztusov krízis ti szprávi zvelicsanye i vekivecsno zsvlénje, zátó sze pa vüpj v Jezusi i Nyega naszledüj notri do szmrti. H.

KOVÁTS FRIDA :

ZSENSZKI KOTICSEK

NEDELA

Szédmi tao nasega zsvlénja je nedela. Cslovek té dén escse bole núca kak vszakdenésnyi dén. Zószebno pa zdaj v nemirnóm bojnszkom csaszí je potrébno, da sze cslovecse têlo odpocsíje i dúh zberé, ár cêli keden nász zsenéjo szkrbí i delo naprej, da szpój do mirnoga premislávanya ne pridemo. Zátó pa je nam dána nedela, dén pocsinka têla i zberanya dúhá. Nej je potrébno zószebno povedati, da sze nas dúh zberé nájkéke v cerkvi, vküper z drúgimi verniki, zdrüzsényi okôli rêcsi Bozse ! Hízsa Bozsa z szvojim velicsasztnim mirom zse száma po szebí vpliva na naso düsevno sztávo, pomiri nász i dá nam nôvo môcs za prisesztni keden.

Liki nej szamo tà edna vöra v cerkvi naprávi nedelo. Cêli dén nájkéke bode poszvecsényi dobrim mislénjam i dobrimi deli.

Nedela je dén pocsinka i nej dela. Vnôgi lüdjé sze ogiejo dobrimi hasznóvitómi deli z zgôvoróm, da sze v nedelo ne szmej delati. Prav je, da szvoji vszakdenésnyi ôpravkov v nedelo ne oprávlamo, da sze ogibamo vszákóga dela, ki ga lêhko oprávimó v kédni. Szam nas reformátor dr. Luther Márton právi od nedele : „Nasi naszprotníci zse v tom vidíjo grêh, cse szi sto kûpi vszakdenésnye potrébcsénye v nedelo, ali cse drúgo málo potrébno delo oprávi. Cse bi pa scseli trétjo zapôved tak razmití, bi mogli cêlo

nedelo preszpati, ár ovak nemre cslovek brezi dela bidíti. Tüdi jeszti, píti, oblácsiti sze, sztáti i hodíti je delo. Cse bi rêcs Bozso tak razlozsíli, kam bi prisli ?“

Vszákdenésnye hizsno delo moremo oprávití, ár zsveti more cslovek i zsvína. Prêk toga pa lejko oprávlamo drúgo dobro delo. V kédni nega csasza obiszkatí betezsnika, obiscsemo ga v nedelo, malo veszeljá, malo oléksanya prineszémó nyemi, pomágamo nyemi nosziti zsmetno bremen betega. V nedelo obiscsemo grobe nasi lübeznicóv i okínsamo je sz korinami. V nedelo sze zberémó z nasími prijátelmi i szószedi i szi v premislenóm pámetnom gucsi naprávimó lêpi nedelni zadvecsarek. Cse pa vsze tô nezadosztüje za nedelno razpolozsénye, osztánímó szami i vzemímó Szvéto píszmó v rôke.

Kak nájkéke núcamó szvéto píszmó ? Níkájkéke Biliblijo ednók za apóteko imenüvao, v sterójkéke puno bridkóga vrásztva i szladkí práskóv, ki lüdem dúso osztri i nyim bridke isztine pové i dônok grêsníki Bozso szladko milóscso glászi.

Eden ocsa je dao szvojemí szini pred szmrtjöv sztáro Biliblijo erkôcs : „Velíko bogásztvo je v nyej, vzemí jo i iscsi. I gda je ocsa mrô, je szin liszt za lisztóm obracso, ár je miszlo, da je mogócse ocsa szvoje pêneze med liszte szkrio. Ali níka je nej mógó nájtí. Líki tú i tam nyemi je stera rêcs v szpômenkí osztála, najsla pôt do nyegovoga szrcá i po dugóm

cstenej je zgrüntao, ka je pokojni oca miszlo z szvojimi recsámi. Szam szebi je pravo: Isztino szo guicsali moj oca, velko bogásztvo je v toj knigi, szamo iszkati ga more cslovek.

Tak náj bode tūdi nam szvéto pizsmo sztűde- nec dűsevnoaga bogásztva, z steroga vszigidár na nŕvo zajimamo trŕst i mŕcs v tezske dnėvaj, zahválnoszt i veszėlje v szrecesnom bezsájji nasega zsvlėnya.

Nedelni dėn nam pa náj bode szvetla zvėzda na temni potáj nasega zsvlėnya, ki nam dá veszėlje do dela v kėdni, ki nam dá gvűsnoszt da nász nas dŕber Bŕg, ki je nedelo zrendelűvao za nas pocsi- nek, nász nigdár ne zapűszti.

Szpráviscse

Gusztáv Adolf Podpornice

Gusztáv Adolf Podpornica Vendszke krajine je szvoje letosnye szpráviscse jun. 30-ga v Muraszombati mėla. Szpráviscse sze je zacsnolo z Bozsov szlűz- bov, pri steroj szo Hári Lipót dűhovnik pŕleg I. Jan. 4, 7. szv. govor meli. Potom szo Luthár Ádám vű szvojem predszedniskom govori racsun dáli od edno- létnoga deloványa G. A. Podpornice. Predvszėm szo hválo dáli Bŕgi, ka blűzi po 22 létű je dopűszto, ka szo sze gmáne vendszke krajine lehko nazájpovnole vű drága nárocsa jezerolėtne vogrszke đomovine. Z boleznosztjov szo szpomenŕli imė Kűhár Ferenc dű- hovnika, koga prerána, tragicsna odszeljenoszt zsmen- ten zgűbicsek znamenűje G. A. Podpornici tűdi. Z radosztjov szo naznányali, ka v pretecsenom letű szo nase szlabe gmajne i Diacski Dom od Gusztáv Adolf drűstev Nemcsije navkűp 2.365 P. 50 fill, od jugo- szlűvskoga G. A. glávnoaga drűstva pa 600 P. pod- pore dŕbile.

Letosnyega notrijemánya je bilŕ — z osztálím i zsojom vrėt prvėsega leta — navkűp 1.517 P. 4 f. K tomű je nabráno po faraj: Battyánd 375.72; Mu- raszombat 289.90; Bodohegy 187.33; Tŕtkeresztur 153.62; Felsŕcsalogányi, 116.26; Alsŕmorác 94.40; ŕrihodos 79.1; Alsŕlendva 67; Pėterhegy 65.80 i Domankosfa 47 P. Poprėkno szpádne na dűso 7 fi- lėrov. — Podpora je dána: Alsŕlendvi, Diacskomi Domi, Felsŕcsalogányi, Nagytŕtlaki 100—100 P. i Domankosfi 70 P.; 1.041-10 P. sze pa posle G. A. podpornici dunántulszke pűspekije.

Szpráviscse je szklenolo, ka G. A. Podpornica vendszke krajine nebŕ nadale zŕszebno obsztájala, nego sze vkűpvezėse z G. A. Podpornicov vasi-kŕzėp szeniorije. Nadale je szpráviscse zahválnoszt vadlűvalo predszedniki i nazavűpnosztű G. A. glávnoaga drűstva bivse Jugoszlűvije za vszigidár szkaznűvano dobro- volno podpėrane nasi proseny, da szmo primerne

podpore vdáblali tak domá, kak od G. A. drűstev Nemcsije.

Nazádnye szo sze predszednik zahvállili szvojem vkűpdelavcom za vszo szkázano pomŕcs i z vrėlov molűtvov zaklűcsili szpráviscse. L.

M. kir. honvéd vezėrkar fŕnŕke.

Tájekoztatŕ

a „Hombár“ fŕ- ės albizományosai részėre az 5000/Vkf. kat. kŕzig. 1941. ės az 5240/Vkf. kat. kŕzig. 1941. sz. rendeleteimnek a gabona- ės lisztforgalom szabályozására vonatkozŕ intėz- kedėsei tekintetėben.

1. Ŧ.

(1) Az 5000/Vkf. kat. kŕzig. 1941. sz. rende- letem 9. Ŧ-a értelmėben gabonát csak a Hombár, mint a Futura gabonagyűjtėsi fŕosztály, ennek fŕbizomá- nyosai ės fénykėpes igazolvánnyal ellátott albizomá- nyosai (továbbiakban: bizományosok) valamint a Hombár fŕbizományosaikėnt azok a malmok vásárol- hatnak, amelyek erre kifejezetten feljogosítatnak.

(2) Azok által az ũgyletek által, amelyeket a Hombár kŕt, jogositva ės kŕtelezve a Futura a Ma- gyar Szŕvetkezeti Kŕzpontok Áruforgalmi Rėszvėny- társaság lesz. A bizományosokat a Hombár fėnykėpes igazolvánnyal kŕteles ellátni.

3. Fŕbizományoskėnt a Hombár csak a Futura fŕbizományosait ės azokat a gabonakereskedŕket szer- zŕdtetheti, akiknek forgalma bűzábŕl ės rozsbŕl az utolsŕ ũzleti ėvben őszesen legalább 10.000 mēter- mázsát, vagy az utolsŕ három ũzleti ėvben őszesen legalább 30.000 mētermázsát elėrt. A fŕbizományosi szerzŕdės a kat. kŕzig. tartamára csak a honvéd ve- zėrkar fŕnŕke katonai kŕzigazgatási osztályának jŕ- vánhagyása után ėrvėnyes.

(4) Az albizományosokat a fŕbizományosok szerzŕdtetik. A szerzŕdės a katonai kŕzigazgatás tar- tamára csak a Dėli hadsereg katonai kŕzigazgatási csoport jŕvánhagyása után ėrvėnyes.

2. Ŧ.

A fŕbizományost az általa vásárolt gabona után mētermázsánkėnt 30 fillér, az albizományost pedig 70 fillér jutalėk illeti meg. Ha a vásárláshoz szűksėges tŕket a fŕbizományos bocsátja az albizományos ren- delkezėsėre, a fŕbizományosi jutalėk 40 fillér, az al- bizományosi jutalėk pedig 60 fillér. Ha a fŕbizomá- nyos kŕvetlenűl a termelŕtŕl vásárol gabonát, csak a fŕbizományosi jutalėkra tarthat igėnyt.

3. Ŧ.

(1) A bizományosok egysėges vėteli kŕnyvet kŕtelesek vezetni, amelyben minden gabonavėtelt be

kell jegyezniök. A vételi könyvet a katonai parancsnokságok, illetőleg közellátási hatóságok igazolt tisztviselői bármikor megtekinthetik.

(2) A bizományosok az eladó kivására egyseges vételjegyet kötelesek kiállítani, abban a vételárat is fel kell tüntetni. A vételi könyvet és a vételi jegyet — önköltségi áron — a Hombár bocsátja a bizományosok rendelkezésére.

4. §.

Ha a bizományos a neki felajánlott gabonát a saját hibájából nem veszi át, bizományosi szerződését azonnali hatállyal fel kell bontani.

5. §.

A gabonaforgalom szabályozása tekintetében

egyébként az 5240/Vkf.-kat. köz. 1941. sz. rendeletben foglaltak irányadók.

6. §.

Ez a Tájékoztató rendelet jellegével bir, melynek megszegésével elkövetett kihágások tekintetében az 5240/Vkf. kat. köz. 1941. sz. rendelet 6. §-ában foglalt büntető rendelkezéseket kell alkalmazni.

Budapest, 1941. évi július hó 5-én.

Werth Henrik, s. k.

gyalogsági tábornok,

a m. kir. honvéd vezérkar főnöke.

Statiztika sinyorije wendszke krajine za leto 1940.

I. Gibanye prebiválsztva.

GMAJNA	rojeni		mrlô		zdáni		konfirm.		v naso		z nase		reverz dalô		v div. hist.
	m.	zs.	m.	zs.	csiszt. párov	mes.	m.	zs.	cerk. m.	sztóp. zs.	cerk. m.	sztóp. zs.	na hasz. nase	na kvár. cerkve	
Bodonci	22	22	9	23	28	—	33	16	—	1	—	—	—	—	1
Domankisavci	13	7	10	11	5	2	11	10	1	1	—	—	1	—	5
Gor. Szlavecsa	24	19	15	15	16	4	23	20	2	—	1	2	2	2	5
Hodos	6	6	14	9	6	1	5	4	—	—	—	—	—	—	4
Krizsevci	25	24	43	34	31	3	10	15	2	2	—	1	3	1	11
Lendava	3	2	—	6	1	1	—	—	1	2	—	1	—	—	2
Morávci	15	7	18	17	6	1	13	14	—	1	—	1	1	—	1
Petrôvci	16	15	28	27	18	—	14	22	1	1	—	—	—	—	8
Püconci	18	28	39	32	33	8	27	38	—	1	—	2	4	—	9
Szobota	27	25	27	31	14	9	36	28	—	—	—	—	—	—	11
vküper	169	155	203	205	158	29	172	167	7	9	1	7	11	3	57

II. Solsztvo.

V podeine sôle nasi gmajn je hodilo evang. decé:

Bodonci 203, Kruplivnik 38, Sztrükovci 85, Cankova 9.

Domankisavci 87, Proszenyakovci 56.

Gornyi Szlavecsi 67, Kuzma 40, Szerdica 49, Pertocsa 3, Szv. Júri 48, Dol. Szlavecsa 42, Vidönci 32, Grád 49.

Hodos 67, Sálövc 69.

Krizsavci 157, Fökövc 100, Macskövc 62, Kagcsavci 57.

Lendava 13, Dúgavész 5, Petesövc 12, Pince 1, Csentiba 1, Kapca 3, lendavszka polgárszka sôla 10, csakovszka polg. sôla 2.

Morávci 46, Tesanövc 53, Vuvsagomila 53.

Petrôvci 55, Adrijanci 38, Márkövc 4, Sztányövc 78, Sülinci 57, Zsenavla 82.

Püconci 173, Andrejci 53, Brezövc 54, Moscsanci 107, Pecsarovci 36, Predanövc 45, Szebeborci 39.

Szobota 102, Martjanci 37, Küpsinci 71, Gederövc 27, Tisina 56, Krôg 14, gimnázija 131, lutomerszka polgárszka 4.

Vszevküper je hodilo v nase národne solé ev. decskov 1334, deklin, 1301, vküper 2635; v polgárszke solé 9 decskov, 7 deklin, vküper 16; v gimnázijo 89 decskov, 42 deklin, vküper 131.

III. Goszpodársztvo.

GMAJNA	notri-jemánya	vödávanya	osztánek	dűg	fondi i fundácije	na dobrot. cile dála	na áldove prislo.
Bodonci	60.538·62	27.033·75	33.504·87	—	17.000·—	1.931·25	5.463·—
Domankisavci	23.917·75	22.555·50	1.362·25	—	24.549·73	750·—	2.645·—
Gornyi Szlávecsi	63.074·—	46.094·75	16.979·25	15.000·—	450·09	1.230·25	5.781·50
Hodos	45.420·39	28.760·82	16.659·57	—	2.134·84	930·75	400·—
Krizsevci	39.636·—	36.228·—	3.408·—	—	10.120·—	1.176·75	1.770·—
Lendava	21.309·15	20.551·25	757·90	8.657·—	1.574·75	1.903·—	1.430·50
Morávci	51.136·81	34.399·31	16.737·50	—	10.337·68	56·50	2.675·—
Petrövci	70.331·53	34.785·97	35.545·56	—	—	658·—	6.790·—
Pűconci	63.172·44	56.668·91	6.503·53	29.285·75	46.000·—	6.582·50	8.099·—
Szobota	77.025·—	73.703·—	3.322·—	—	12.255·—	2.160·—	8.094·—
Vküper	515.561·69	380.781·26	134.780·43	52.942·75	124.422·09	17.379·—	43.148·—

Suma sze razmi escse v dinárj.

IV. Oszébné szpremembe v gmajnaj.

Domankisavci: V Prosenyakovce je imenűvani za skolnika Csarni Kálmán. Z Domankisavec je pre-mescsena na Tisino skolnikojca Lippai Ella.

Gor. Szlavcsa: Nameszto Bokán Ferenc je Fártek Vilmos odebráni za dekána—zvonára. Po 40 lét-noj kurátorszkój csészti je mrò Szkledár Miklos v Szerdici.

Krizsavci: Nameszto Hári Vinceja, ki sze je odszelo z gmajne, je odebráni za blagájnika Breszkócs Ernò sz Krizsavec.

Morávci: 1940. nov. 21. je mrò dűhovnik Kűhár Ferenc.

Pűconci: Mrò je pűconszki veski kurátor Kűhár Ferenc, na steroga meszto je odebráni presbiter Ko-lossa Károl, na etoga meszto pa Kűhár Stefan.

Rázloczni máli glászi

Radoszti glász. „Ne szkrbte sze tak govorécsi: ka bomo jeli? i ka bomo pili? ali, ka bomo oblácsili? Ár vsza eta poganye szpitávajo. Ár zná Ocsa vas nebeszki, ka vi vsza eta potrebűjete.“ (Mat. 6. 31. 32.)

Nasa sinyorija je 30. juniusa mēla szvoj letosnyi rédni gyűlēs v Szoboti. Kak szmo zse na drűgom meszti nasega liszta zamerkali, je té gyűlēs pòleg drűgi szkoncsany prineszo tűdi ono szkoncsanye, náj sze nase gmajne nazájpovrnėjo k szvojój sztároj sinyoriji, k steroj szo pred 1919. szlsile. Nasa sinyorija — vasi közép sinyorija — szvoj letosnyi rédni gyűlēs v Szoboti bode drzsála, na steroga szo zse pozváni voditelje i odposzlanci tűdi nasi gmajn. V tork 22. juliusa ob 2. vòri popòdnėvi bode vucsitelszko drűstvo vasi közép sinyorije melo szvoj gyűlēs v szobotskój cėrkvi, iszti dēn zadvecsara bodejo rázlocsne komisije sinyorije drzsale szvoje konference v Szoboti, v szrēdo 23. juliusa

pa bode sinyòrszki gyűlēs v cėrkvi z zacšėtkom ob 9. vòri predpòdnėvom. Okòli 100 gòsztov — dűhovnikov, vucsitelov i drűgi cėrkveni csesztnikov i gmajnszki odposzlancov — bode ob toj priliki obisz-kalo Szoboto, náj pozdrávijo nase domò-povrnjene gmajne.

Z lēpim senkom je obdarűvo szojo gmajno szobotski kántorvucsitel g. Ruzsa Imre, ki je 30 vogrszki cėrkveni peszmeni knig darűvao gmajni, náj z escse vecs vűszt donijo nase zmozsne cėrkvene peszmi pròti nėbi.

Oszėbni glász. Vojno minisztersztvo je szobotskoga verovucsitela i kaplána Darvas Aladára pòzvalo v szlűzsbo szoldacs-koga farara, zaednòk za dòbo ednoga leta v Szombathely. Za té csasz je od cėrkveni oblászti szabadság dòbo sz pridrzsányem nyegove szlűzsbe. Dűhovnik Darvas zse 1. augusztusa more prevzėti szvojo nòvo szlűzsbo.

Turobni glászi. Zàdnyiva mészeca szo sze odszelili vu vecnoszt z *Pũconszke* fare: Skrilecz István vu Vaspolanyi, sztar 85 let; vd. Domján Franciska, roj. Melin vu Vasnyiresi, sztara 59 l.; vd Podleszek Ana, roj. Czelec vu Ránafői, szt. 70 l.; Luczu Ferenc v Andorhegyi, szt. 74 l.; Hasaj Mátyás v Salamoni, szt. 76. l.; Ficzkó Terézia, r. Goricsán v Ránafői, szt. 64 l.; vd. Dervarics Ilona, r. Friskits v Szentbibi, szt. 84 l.; Németh János v Vaspolanyi, szt. 75 l.; Gorza Miklós v Andorhegyi, szt. 71. l.; Pavel Ferenc v Pálmafaji, szt. 77 l. — Sz Szobotske gmajne: jul. 10. Novák Ferenc v M. Csrnci v szt. 88 l.; jul. 10. Podlejszek Marija v Norsinci v szt. 78 l. — Vsze zsalfuvajócse náj pomiri Goszpodin Bóg, tím premínyenim pa náj bode Krisztus gorisztaněnye i zsítek!

Szamovolni dári. Na goridrzsánye Dűsevnoaga Liszta Porédos Károly Vaspolony I. P, Edna pob. krsztsenica Alsómorác 50 fill. Siftár Lajos fabrikant sz Szobote 30 P. — Szrcsna hvála.

V Kíni sze siri velko gibanye krcsanškoga pobűdjěnja.

Szántò Róberta, poznánoga evang. dűhovnika v Budapesti, ki je vecs lét bio farar v Szabadki i je tůdi nisternim od nász dober poznánec bio, je eden blázni moski v nyegovoj pizární sztrělo. Med velkim tájjemányem cěloga Budapesta szo ga pokopali 1. júliusa v 50 l. nyegovoga blagoszlova punoga zsítka.

Cleveland. Prva vogrszka ev. gmajna v Clevelandi szi je z 60.000 dolárszkimi sztroski nõvo cerkev i farof posztávila.

Na Svědszkom szo zdravniki i dűhovniki nasztavili zòszebno drůstvo pod iměnom Lukács-zvéza, stere cil je pogláblati vezala med zdravnikov i dűhovnov oszkrbov betezsnikov.

Amerisko bojno minisztrstvo je 5 milijõnov szv. pizsem pristelala, da bi vszaksi voják pri szebi noszo biblijo. Bõgse, bi bilõ, cse bi amerikanszkim drzsavlánom biblijo brezi orozsja dávali v roké.

V s z e o n e , k i v s o l s z k o m l e t i 1941/42
v S Z O B O T S K I

EVANG. DIJASRI DOM

scsějo dati szvojo deco,
pa tůdi cse szamo za zím-
szke mészeca, pozávamo,
náj vlozsljo prosnye nájkesz-
nej do 28. júliusa, àr szledi zse
ne dobijo meszta!

R A V N Á T E L S Z T V O

V Norvėgiji szo tůdi zszeszke zadõbile pravico do dűhovniske szlůzsbě.

V Angliji je od zacsćtka bojne 1445 cerkveo porůseni ali tak pokvarjeni ka sze nemrejo nũcati.

Evang. gimnázija (fasori) v Budapesti je zadõbila tůdi letosz prvo meszto med vogrszkimi gimnázijami.

Dogodki zàdnyega mězseca. Àr sze je Ruszija nej drzsála szvoje pogodbe z Nemcsijov i sze je szkrivno zvézala z Anglijov, jo je nemska vojszka 22. júniusa napadnola. Ruszi szo zgűbili nad 7000 eroplánov, okoli 6000 tankov i szo Nemci prebili zse Stalinovo linijo i sze zse priblízšavajo Leningrádi i Moszkvi. Mõcs ruszoszke vojszke je zse na zemli i zráki sztrěta. — Prevecš velko batrivnoszt je szkázala tůdi vogrszka vojszka, stera je z Galicije sztirala Rusze. Tůdi Finci, Románi szo v bojni i szkoro vszi europszki národi posilajo prosztovolce v borbo prõti komunizmi. — Nemcsija nadaljáva letalszko i pomorszko bojno tůdi prõti Angliji sz vszõv mocsjõv. — Amerika je zaszédla Izland i sz tem velki sztopáj napravila prõti bojni. — V Sziriji szo Anglezsi i Francozi premirje szklenoli. — Vogrszka vojszka zse prěk Dnyesztera pregánya rusze. — Japonzka sze priblízšava k vsztõpi v bojno. —